

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **A. B.** ,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 kwietnia 2025 r.

zażalenia obrońcy skazanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 8 stycznia 2025 r., sygn. akt II AKa 343/22,

o nieuwzględnieniu wniosku obrońcy skazanego o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 24 stycznia 2024 r., sygn. akt II AKz 343/22,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 stycznia 2024 r., sygn. akt II AKz 3434/22, Sąd Apelacyjny w Łodzi odmówił przywrócenia A. B. terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu odwoławczego z dnia 29 listopada 2023 r., sygn. akt II AKa 343/22.

W piśmie z dnia 26 listopada 2024 roku wyznaczony przez Sąd Najwyższy obrońca skazanego wniósł o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24 stycznia 2024 r., wnosząc jednocześnie zażalenie na to orzeczenie.

Sąd Apelacyjny w Łodzi postanowieniem z dnia 8 stycznia 2025 r., sygn. akt II AKa 343/22, nie uwzględnił wniosku obrońcy skazanego A. B. o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24 stycznia 2024 roku.

Na postanowienie z dnia 8 stycznia 2025 r. zażalenie złożył obrońca skazanego, podnosząc zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętego za podstawę orzeczenia, a polegającego na błędnym uznaniu, że okoliczności przedstawione przez skazanego, a dotyczące braku winy skazanego, nie zostały uprawdopodobnione i nie można uznać ich za niezależne od skazanego, mimo iż w toku postępowania skazany A. B. wskazywał na okoliczności związane z niedotrzymaniem terminu do złożenia pisma. Wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie wniosku o przywrócenie terminu, a także o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy świadczonej z urzędu.

Sąd Najwyższy rozważy, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 126 § 1 k.p.k., jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana; to samo stosuje się do osób niebędących stronami. W kwestii przywrócenia terminu orzeka postanowieniem organ, przed którym należało dokonać czynności (art. 126 § 2 k.p.k.). Kwestionowanie rozstrzygnięcia w kwestii przywrócenia terminu na dokonanie czynności procesowej wymaga wykazania wadliwości Sądu orzekającego w tym przedmiocie, w kontekście analizy podstaw przywrócenia terminu. W orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, zgodnie z którym: „to na stronie wnoszącej o przywrócenie terminu zawitego ciąży obowiązek wskazania wszystkich okoliczności, które uniemożliwiły jej dokonanie czynności procesowej w przewidzianym terminie, a także uprawdopodobnienie, że nastąpiło to z przyczyn od strony niezależnych, tj. przekonującego uzasadnienia zaistniałego uchybienia i wskazania podstaw swoich twierdzeń” (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia*

16 lutego 2021 r., II KZ 1/21, LEX nr 3123455; zob. też np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 2019 r., V KZ 25/19, LEX nr 2699520).

Trafnie wskazano w zaskarżonym postanowieniu, że odpis postanowienia Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24 stycznia 2024 r. został doręczony dorosłemu domownikowi J. J. (w dniu 26 stycznia 2024 r. – k. 2632) na adres wskazany przez skazanego w piśmie z dnia 15 grudnia 2023 r. (tj. O., ul. S. – k. 2586). Jeśli zaś chodzi o kwestię okoliczności niezależnych od skazanego, to nie może być za taką uznany fakt niedoręczenia skazanemu przez jego domownika korespondencji nadesłanej przez Sąd Apelacyjny w Łodzi. Elementarnym obowiązkiem strony postępowania jest dbałość o swoje interesy. Skazany powinien był zatem wykazywać zainteresowanie przebiegiem i baczyć na wynik zainicjowanego przez siebie postępowania incydentalnego w przedmiocie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia Sądu II instancji. Trafnie zatem uznano w zaskarżonym postanowieniu, że brak było podstaw do uwzględniania wniosku obrońcy skazanego o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie z dnia 24 stycznia 2024 r.

Mając na uwadze powyższe rozważania, wobec niestwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, nie orzekając o kosztach pomocy prawnej udzielonej skazanemu przez adwokata z urzędu z uwagi na fakt, że obrońca został wyznaczony ogólnie do postępowania kasacyjnego i wysokość jego wynagrodzenia zostanie określona i zasądzona w orzeczeniu kończącym postępowanie kasacyjne.

[J.J.]

[a.ł.]

